31988D0376

PADOMES LĒMUMS
(1988. gada 24. jūnijs)
par Kopienu pašu resursu sistēmu

(88/376/EEK, *Euratom*)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 199. un 201. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerijas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 171. panta 1. punktu un 173. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā ar Padomes Lēmumu 85/257/EEK, *Euratom* (1985. gada 7. maijs) par Kopienu pašu resursu sistēmu ([4]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Vienoto Eiropas aktu, visām dalībvalstīm līdz 1,4 % tika paaugstināta vienotā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) bāzes robeža, kas iepriekš bija noteikta 1 % ar Padomes 1970. gada 21. aprīļa Lēmumu par dalībvalstu iemaksu aizstāšanu ar Kopienu pašu resursiem ([5]), še turpmāk "1970. gada 21. aprīļa lēmums";

tā kā ar 1,4 % robežās pieejamajiem resursiem vairs nepietiek, lai segtu paredzētos Kopienas izdevumus;

tā kā Vienotais Eiropas akts paver Kopienai jaunas perspektīvas; tā kā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 8.a pants paredz līdz 1992. gada 31. decembrim izveidot iekšējo tirgu;

tā kā Kopienai ir vajadzīgi stabili un garantēti ieņēmumi, kas ļauj stabilizēt pašreizējo stāvokli un īstenot kopējo politiku; tā kā šiem ieņēmumiem jābūt balstītiem uz šim nolūkam nepieciešamajiem izdevumiem, kas noteikti prognozēs Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu līgumā, kurš stājas spēkā 1988. gada 1. jūlijā;

tā kā Eiropadome Briseles sanāksmē 1988. gada 11., 12. un 13. februārī ir izdarījusi dažus secinājumus;

tā kā saskaņā ar šiem secinājumiem Kopienā līdz 1992. gada asignēs pašu resursu maksimālo summu, kas atbilst 1,2 % no dalībvalstu nacionālā kopprodukta gada kopsummas tirgus cenās, še turpmāk "NKP";

tā kā šā maksimuma ievērošanai vajadzīgs, lai Kopienas rīcībā esošo pašu resursu kopsumma 1988.— 1992. gadā nevienu gadu nepārsniegtu noteiktus procentus no Kopienas NKP attiecīgajā gadā; tā kā šiem procentiem jāatbilst pamatnostādnēm attiecībā uz Kopienas izdevumu pieaugumu, kas noteiktas Eiropadomes secinājumos par budžeta disciplīnu un budžeta pārvaldību, kā arī neparedzētiem izdevumiem paredzētajai drošības rezervei, kas ir 0,03 % no Kopienas NKP;

([1]) OV C 102, 16.4.1988., 8. lpp.
([2]) Atzinums izsūtīts 1988. gada 15. jūnijā (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).
([3]) OV C 175, 4.7.1988.
([4]) OV L 128, 14.5.1985., 15. lpp.
([5]) OV L 94, 28.4.1970., 19. lpp.

tā kā saistību apropriācijām ir noteikts vispārējs maksimums, kas ir 1,30 % no dalībvalstu NKP; tā kā ir jānodrošina saistību apropriāciju un maksājumu apropriāciju proporcionāls pieaugums;

tā kā šiem maksimumiem būtu jāpaliek spēkā līdz šā lēmuma grozīšanai;

tā kā, lai labāk pieskaņotu katras dalībvalsts maksājamos resursus tās spējai izdarīt iemaksas, Kopienas pašu resursu struktūra būtu jāgroza un jāpaplašina; tā kā šai nolūkā:

— jānosaka 1,4 % maksimālā likme, ko piemērot katras dalībvalsts vienotajai pievienotās vērtības nodokļa bāzei, kuru attiecīgā gadījumā ierobežo līdz 55 % no dalībvalsts NKP,

— jāievieš vēl viens, uz dalībvalstu NKP summu balstīts pašu resursu veids, lai līdzsvarotu budžeta ieņēmumus un izdevumus; šajā nolūkā Padome pieņems direktīvu par to, kā saskaņojama nacionālā kopprodukta apkopošana tirgus cenās;

tā kā muitas nodevas par precēm, uz ko attiecas Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgums, būtu jāieskaita Kopienas pašu resursos;

tā kā Eiropadomes 1984. gada 25. un 26. jūnija secinājumi par budžeta līdzsvarošanu paliek spēkā šā lēmuma darbības laikā; tā kā pašreizējais kompensācijas mehānisms tomēr ir jānoregulē, ņemot vērā PVN bāzes maksimuma ierobežošanu un papildu resursu ieviešanu, un ir jāparedz finansējums korekcijai, pamatojoties uz NKP; tā kā ar šo korekciju būtu jāpanāk Apvienotās Karalistes PVN daļas aizstāšana ar tās maksājumu daļu trešajā un ceturtajā resursā (kurus nodrošina attiecīgi PVN un NKP) un tas, ka attiecībā uz konkrēto gadu no PVN bāzes maksimuma ierobežošanas un ceturtā resursa ieviešanas ietekme uz Apvienoto Karalisti, kas nav kompensēta ar šo maiņu, tiek kompensēta ar korekciju par attiecīgo gadu; tā kā Spānijas un Portugāles iemaksa jāsamazina saskaņā ar 1985. gada Pievienošanās akta 187. un 374. pantā paredzētajām atlaidēm;

tā kā budžeta nelīdzsvarotība būtu jākoriģē tā, lai neietekmētu pašu resursus, kas ir paredzēti Kopienas politikai;

tā kā Eiropadomes 1988. gada 11., 12. un 13. februāra secinājumi paredz Kopienas budžetā radīt valūtas rezervi, še turpmāk "ELVGF valūtas rezerve", lai kompensētu ievērojamu un neparedzētu ECU un dolāra savstarpējo svārstību ietekmi izdevumos no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF); tā kā uz šo rezervi būtu jāattiecas īpašiem noteikumiem;

tā kā ir jāparedz noteikumi pārejai no sistēmas, kura ieviesta ar Lēmumu 85/257/EEK, *Euratom*, uz sistēmu, ko nosaka šis lēmums;

tā kā Eiropadome 1988. gada 11., 12. un 13. februāra sanāksmē paredzēja, ka šim lēmumam būtu jāstājas spēkā 1988. gada 1. janvārī,

IR PIEŅĒMUSI TURPMĀK IZKLĀSTĪTOS NOTEIKUMUS, KO IESAKA PIEŅEMT DALĪBVALSTĪM.

1. pants

Lai nodrošinātu Kopienu budžeta finansējumu, tām piešķir pašu resursus saskaņā ar turpmākajiem pantiem.

Kopienu budžetu neatkarīgi no citiem ieņēmumiem pilnīgi finansē no Kopienu pašu resursiem.

2. pants

1. Budžetā iekļaujamos pašu resursus veido šādi ieņēmumi:

a) nodokļi, prēmijas, papildu vai kompensācijas summas, papildu summas vai koeficienti un citas nodevas, ko Kopienas iestādes noteikušas vai noteiks tirdzniecībai ar trešām valstīm, īstenojot kopējo lauksaimniecības politiku, kā arī iemaksas un citas nodevas, kas paredzētas cukura tirgus kopējā organizācijā;

b) Kopīgā muitas tarifa nodevas un citas nodevas, ko Kopienas iestādes noteikušas vai paredz noteikt attiecībā uz tirdzniecību ar trešām valstīm, un muitas nodokļi par precēm, uz kurām attiecas Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgums;

c) visās dalībvalstīs spēkā esošās vienotās likmes piemērojums PVN aprēķina bāzei, ko dalībvalstīm nosaka vienveidīgi saskaņā ar Kopienas noteikumiem; tomēr katras dalībvalsts aprēķinu bāze, kas jāņem vērā šā lēmuma mērķiem, nepārsniedz 55 % no tās NKP;

d) likmes — kuru paredzēts noteikt saskaņā ar budžeta kārtību, ņemot vērā visu citu ieņēmumu kopsummu — piemērojums visu dalībvalstu NKP summai, kas noteikta saskaņā ar Kopienas noteikumiem, ko paredzēts pieņemt saskaņā ar šā lēmuma 8. panta 2. punktu.

2. Kopienu budžetā iekļaujamie pašu resursi ir arī ieņēmumi no jauniem maksājumiem, kas kopējas politikas ietvaros ieviesti saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu vai Eiropas Atomenerijas kopienas dibināšanas līgumu, ja vien ir ievērota Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 201. pantā vai Eiropas Atomenerijas kopienas dibināšanas līguma 173. pantā noteiktā kārtība.

3. Iekasējot maksājumus, dalībvalstis patur 10 % no samaksātajām summām saskaņā ar 1. punkta a) un b) apakšpunktu.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā vienotā likme atbilst likmei, ko veido:

a) 1,4 % piemērojums PVN aprēķinu bāzei dalībvalstīs; un

b) lēmuma 4. panta 2. punktā minētās standarta kompensācijas bruto summas atskaitījums. Bruto summa ir kompensācijas summa, kas ir pieskaņota, ņemot vērā to, ka Apvienotā Karaliste nepiedalās savas kompensācijas finansēšanā un ka Vācijas Federatīvās Republikas daļa ir samazināta par vienu trešdaļu. To aprēķina tā, it kā dalībvalstis finansētu standarta kompensācijas summu saskaņā ar savu PVN aprēķina bāzi, kas noteikta saskaņā ar 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Standarta kompensācijas bruto summu 1988. gadam samazina par 780 miljoniem ECU.

5. Likmi, kas noteikta saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu, piemēro katras dalībvalsts NKP.

6. Ja finanšu gada sākumā budžets nav pieņemts, iepriekšējā vienotā PVN likme un dalībvalstu NKP piemērojamā likme paliek spēkā līdz jauno likmju spēkā stāšanās brīdim, neskarot noteikumus, kas var būt pieņemti saskaņā ar 8. panta 2. punktu, iekļaujot budžetā ELVGF valūtas rezervi.

7. Ja vienotās PVN vērtēšanas bāzes noteikšanas noteikumus attiecīgā finanšu gada 1. janvārī vēl nepiemēro visās dalībvalstīs, tad ar izņēmumu no 1. punkta c) apakšpunkta budžeta iemaksas, kas dalībvalstij, kura vēl šo vienoto bāzi nepiemēro, ir jāizdara Kopienu budžetā PVN vietā, nosaka proporcionāli tirgus cenās izteiktā dalībvalsts nacionālā kopprodukta daļai tirgus cenās izteiktā dalībvalstu nacionālā kopprodukta kopsummā pirmajos trīs gados no pieciem gadiem pirms attiecīgā gada. Šis izņēmums zaudē spēku, līdzko visās dalībvalstīs ir ieviesti noteikumi par vienoto PVN aprēķinu bāzi.

8. Šā lēmuma piemērošanai par NKP uzskata gada nacionālo kopproduktu tirgus cenās.

3. pants

1. Kopienām asignēto pašu resursu kopsumma nedrīkst pārsniegt 1,20 % no Kopienas kopējā NKP maksājumu apropriācijām.

Kopienām asignēto pašu resursu kopsumma nevienu gadu no 1988. līdz 1992. nedrīkst pārsniegt šādus Kopienas kopējā NKP procentus attiecīgajā gadā:

— 1988.: 1,15,

— 1989.: 1,17,

— 1990.: 1,18,

— 1991.: 1,19,

— 1992.: 1,20.

2. Kopienas vispārējā budžetā iekļautajām saistību apropriācijām laikposmā no 1988. gada līdz 1992. gadam ir regulāri jāpalielinās, 1992. gadā sasniedzot kopējo summu, kas nav lielāka par 1,30 % no Kopienas kopējā NKP. Tiek saglabāta precīza attiecība starp saistību apropriācijām un maksājumu apropriācijām, lai garantētu to saderību un nodrošinātu, ka turpmākos gados tiek ievēroti 1. punktā minētie maksimumi.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētie vispārējie maksimumi piemērojami līdz šā lēmuma grozīšanai.

4. pants

Apvienotajai Karalistei piešķir precizējumu budžeta līdzsvarošanai. Precizējums sastāv no pamatsummas un korekcijas. Ar korekciju pamatsummu pielabo līdz standarta kompensācijas summai.

1. Pamatsummu nosaka:

a) aprēķinot starpību par iepriekšējo finanšu gadu, atņemot no:

— Apvienotās Karalistes daļas procentos no 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētās finanšu gadā izdarīto maksājumu kopsummas, ieskaitot korekcijas atbilstoši vienotajai likmei, attiecībā uz iepriekšējiem finanšu gadiem,

— Apvienotās Karalistes daļu procentos no izdevumu apropriāciju kopsummas;

b) attiecinot šādi iegūto starpību uz izdevumu apropriāciju kopsummu;

c) iznākumu reizinot ar 0,66.

2. Par standarta kompensāciju uzskatāms precizējums, kas panākts, piemērojot šā punkta a), b) un c) apakšpunktus, ņemot vērā Apvienotās Karalistes pāreju uz PVN maksimuma ierobežojumu un 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajiem maksājumiem.

To nosaka:

a) aprēķinot starpību par iepriekšējo finanšu gadu, atņemot no:

— Apvienotās Karalistes daļas procentos no PVN maksājumu kopsummas, kas būtu izdarīti attiecīgajā finanšu gadā, ieskaitot korekcijas attiecībā uz iepriekšējiem finanšu gadiem, par summām, kas finansētas no 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajiem resursiem, ja vienota PVN likme būtu piemērota bāzēm, kam nav noteikts maksimums,

— Apvienotās Karalistes daļu procentos no izdevumu apropriāciju kopsummas;

b) attiecinot šādi iegūto starpību uz izdevumu apropriāciju kopsummu;

c) iznākumu reizinot ar 0,66;

d) atņemot 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā ierēķinātos Apvienotās Karalistes maksājumus no maksājumiem, kas ierēķināti 2. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā;

e) atņemot d) apakšpunktā aprēķināto summu no c) apakšpunktā aprēķinātās summas.

3. Pamatsummu koriē tā, lai tā atbilstu standarta kompensācijas summai.

5. pants

1. Precizējuma izmaksas pārējās dalībvalstis sedz šādi:

izmaksu sadalījumu vispirms aprēķina, pamatojoties uz katras dalībvalsts daļu 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajos maksājumos, neskaitot Apvienoto Karalisti; sadalījumu pēc tam koŗģiē tā, lai samazinātu Vācijas Federatīvās Republikas daļu līdz divām trešdaļām no aprēķinātās daļas.

2. Precizējumu piešķir Apvienotajai Karalistei, samazinot tās maksājumus, kas izriet no 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas. Pārējo dalībvalstu segtās izmaksas pieskaita to maksājumiem, kas izriet, piemērojot katrai dalībvalstij 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu līdz 1,4 % PVN un 2. panta 1. punkta d) apakšpunktu.

3. Komisija izdara 4. panta un šā panta piemērošanai vajadzīgos aprēķinus.

4. Ja finanšu gada sākumā budžets nav pieņemts, turpina piemērot Apvienotajai Karalistei piešķirto korekciju un citām dalībvalstīm uzliktās izmaksas, kas iekļautas pēdējā galīgi pieņemtajā budžetā.

6. pants

Šā lēmuma 2. pantā minētos ieņēmumus bez izšķirības izmanto visu Kopienu budžetā iekļauto izdevumu finansēšanai. ELVGF valūtas rezervju pilnīgai vai daļējai segšanai vajadzīgos ieņēmumus, kas iekļauti Kopienu budžetā, tomēr nepieprasa no dalībvalstīm, kamēr rezerves nav ieviestas. Šo rezervju darbības noteikumus vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktu.

Iepriekšējā daļa neskar dažu dalībvalstu rīcību ar iemaksām Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 130.l pantā paredzētajās papildu programmās.

7. pants

Kopienas ieņēmumu pārpalikumu par summu, kas pārsniedz finanšu gada kopējos faktiskos izdevumus, pārgrāmato uz nākamo finanšu gadu. Pārpalikumu, kas radies, pārvietojot līdzekļus no ELVGF Garantiju nodaļas nodaļām uz valūtas rezervēm, tomēr uzskata par pašu resursu sastāvdaļu.

8. pants

1. Lēmuma 2. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos Kopienas pašu resursus dalībvalstis iekasē saskaņā ar savu normatīvo un administratīvo aktu noteikumiem, ko vajadzības gadījumā labo, lai izpildītu Kopienas prasības. Komisija regulāri izskata valstu noteikumus, par kuriem to informē dalībvalstis, iesniedz dalībvalstīm labojumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem, un ziņo budžeta pārvaldes iestādei. Dalībvalstis nodod Komisijas rīcībā resursus saskaņā ar 2. panta 1. punkta a) — d) apakšpunktu.

2. Neskarot grāmatvedības revīziju un likumības un pareizības kontroli, ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 206.a pants, kurā paredzētā revīzija un kontrole

galvenokārt attiecas uz PVN un NKP veidoto pašu resursu bāzes aprēķināšanas sistēmas un kārtības drošumu un efektivitāti dalībvalstīs, un neskarot pārbaudes saskaņā ar Līguma 209. panta c) punktu, Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šā lēmuma piemērošanai un ļauj pārbaudīt 2.— 5. pantā minēto ieņēmumu iekasēšanu, nodošanu Komisijas rīcībā un izmaksāšanu.

9. pants

No iemaksām veidoto pašu resursu, kas pamatojas uz PVN un NKP, pakāpeniskas atmaksāšanas mehānisms, kas līdz 1991. gadam ir ieviests Spānijas Karalistei un Portugāles Republikai ar 1985. gada Pievienošanās akta 187. un 374. pantu, attiecas uz pašu resursiem, kas veidoti no šā lēmuma 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētajiem resursiem no PVN un NKP. Tas attiecas arī uz šo abu dalībvalstu maksājumiem saskaņā ar šā lēmuma 5. panta 2. punktu. Otrā gadījumā atmaksāšanas likme ir tā, ko piemēro tajā gadā, par kuru piešķir precizējumu.

10. pants

Līdz 1991. gada beigām Komisija iesniedz ziņojumu par šajā lēmumā noteiktās sistēmas darbību, ieskaitot Apvienotajai Karalistei piešķirtās budžeta precizēšanas revidēšanu.

11. pants

1. Dalībvalstīm šo lēmumu izziņo Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretārs; to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.*

Dalībvalstis tūlīt ziņo Eiropas Kopienu Padomes ģenerālsekretāram par to procedūru izpildi, kas šā lēmuma pieņemšanai vajadzīgas saskaņā ar to konstitucionālajām normām.

Šis lēmums stājas spēkā nākamā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad saņemts pēdējais otrajā daļā minētais paziņojums. Tas stājas spēkā 1988. gada 1. janvārī.

2. a) No 1988. gada 1. janvāra tiek atcelts Lēmums 85/257/EEK, *Euratom*, ievērojot b) un c) apakšpunktu. Norādes uz 1970. gada 21. aprīļa Lēmumu vai Lēmumu 85/257/EEK, *Euratom* uzskatāmas par norādēm uz šo lēmumu.

b) Lēmuma 85/257/EEK, *Euratom* 3. pantu turpina piemērot, lai aprēķinātu un koriētu ieņēmumus, kas veidoti, 1987. gadā un iepriekšējos gados piemērojot pievienotās vērtības nodoklim vienoto aprēķinu bāzi bez maksimālā lieluma ierobežojuma. Atskaitījumus 1988. gadā par labu Apvienotajai Karalistei attiecībā uz iepriekšējiem finanšu gadiem aprēķina saskaņā ar minētā lēmuma 3. panta 3. punkta b) apakšpunkta i), ii) un iii) nodalījumu. Šo atskaitījumu finansējuma izmaksu sadalījumu aprēķina saskaņā ar šā lēmuma 5. panta 1. punktu. Ar summām, kas atbilst finansējuma izmaksu atskaitīšanai un sadalījumam, rīkojas saskaņā ar šā lēmuma 5. panta 2. punktu. Ja jāpiemēro 2. panta 7. punkts, šajā punktā minētajos aprēķinos pievienotās vērtības nodokļa maksājumus visām attiecīgām dalībvalstīm aizstāj ar budžeta iemaksām; šo sistēmu piemēro arī korekcijas maksājumiem par iepriekšējiem gadiem.

c) Lēmuma 85/257/EEK, *Euratom* 4. panta 2. punktu turpina piemērot finanšu ieguldījumiem, kas vajadzīgi *HFR* (augstplūsmas kodolreaktora) 1984.— 1987. gada darbības papildprogrammas pabeigšanai.

Luksemburgā, 1988. gada 24. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. BANGEMANN